

Газета
нагороджено
призом АСКУ
"За вагомий внесок
у розвиток спорту"

Український

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 11 червня 2009 року • № 82 (2181) • Ціна вільна

ЛУЧЕСКУ НАБЛИЖАЄТЬСЯ ДО ЛОБАНОВСЬКОГО

ЧЕМПІОНИ, ВІЦЕ-ЧЕМПІОНИ І ТРЕТІ ПРИЗЕРИ ВИЩОГО ЕШЕЛОНУ ПЕРШОСТІ УКРАЇНИ (1992 – 2008/09)

СЕЗОН	«ЗОЛОТО» (ТРЕНЕРИ)	«СРІБЛО» (ТРЕНЕРИ)	«БРОНЗА» (ТРЕНЕРИ)
1992	«ТАВРІЯ» Сф (А.Заяєв)	«ДИНАМО» К (А.Пузач)	«ДНІПРО» Дн (М.Павлов)
1992/93	«ДИНАМО» К (М.Фоменко)	«ДНІПРО» Дн (М.Павлов)	«ЧОРНОМОРЕЦЬ» О (В.Прокопенко)
1993/94	«ДИНАМО» К (Й.Сабо)	«ШАХТАР» Д (В.Яремченко)	«ЧОРНОМОРЕЦЬ» О (В.Прокопенко)
1994/95	«ДИНАМО» К (М.Павлов)	«ЧОРНОМОРЕЦЬ» О (Л.Буряк)	«ДНІПРО» Дн (Б.Штанге)
1995/96	«ДИНАМО» К (Й.Сабо)	«ЧОРНОМОРЕЦЬ» О (Л.Буряк)	«ДНІПРО» Дн (Б.Штанге)
1996/97	«ДИНАМО» К (В.Лобановський)	«ШАХТАР» Д (В.Яремченко)	«ВОРСКЛА» П (В.Пожечевський)
1997/98	«ДИНАМО» К (В.Лобановський)	«ШАХТАР» Д (В.Яремченко)	«КАРПАТИ» Льв (М.Маркевич)
1998/99	«ДИНАМО» К (В.Лобановський)	«ШАХТАР» Д (А.Бишовець)	«КРИВБАС» К/Р (О.Таран)
1999/00	«ДИНАМО» К (В.Лобановський)	«ШАХТАР» Д (В.Прокопенко)	«КРИВБАС» К/Р (О.Таран)
2000/01	«ДИНАМО» К (В.Лобановський)	«ШАХТАР» Д (В.Прокопенко)	«ДНІПРО» Дн (М.Федоренко)
2001/02	«ШАХТАР» Д (Н.Скала)	«ДИНАМО» К (В.Лобановський)	«МЕТАЛУРГ» Д (С.Альтман)
2002/03	«ДИНАМО» К (О.Михайличенко)	«ШАХТАР» Д (В.Яремченко)	«МЕТАЛУРГ» Д (О.Севидов)
2003/04	«ДИНАМО» К (О.Михайличенко)	«ШАХТАР» Д (Б.Шустер)	«ДНІПРО» Дн (Є.Кучеревський)
2004/05	«ШАХТАР» Д (М.Луческу)	«ДИНАМО» К (Й.Сабо)	«МЕТАЛУРГ» Д (В.Шевченко)
2005/06	«ШАХТАР» Д (М.Луческу)	«ДИНАМО» К (А.Дем'яненко)	«ЧОРНОМОРЕЦЬ» О (С.Альтман)
2006/07	«ДИНАМО» К (А.Дем'яненко)	«ШАХТАР» Д (М.Луческу)	«МЕТАЛІСТ» Х (М.Маркевич)
2007/08	«ШАХТАР» Д (М.Луческу)	«ДИНАМО» К (Ю.Сьомін)	«МЕТАЛІСТ» Х (М.Маркевич)
2008/09	«ДИНАМО» К (Ю.Сьомін)	«ШАХТАР» Д (М.Луческу)	«МЕТАЛІСТ» Х (М.Маркевич)

Минулої суботи відбулося перше засідання прем'єр-ліги, присвячене підсумкам сезону 2008/09 років, одним із елементів якого стало оприлюднення результатів трьох традиційних опитувань, що їх УФПЛ отримала в спадок від ПФЛ. Отож найкращим гравцем минулого сезону визнано донецчанина **Даріо Срну**, найкращим тренером, знову ж таки, "гірника" **Мирчу Луческу**; врешті, арбітром №1 став львів'янин **Андрій Шандор**. Примітно те, що для донецького наставника цей почесний титул став уже третім, — за цим показником він поступається лише легендарному Валерію Лобановському, в якого на два трофеї більше (див. таблицю праворуч).

Цікаво, що таке ж співвідношення між згаданими наставниками наявне і щодо кількості комплектів золотих медалей української першості (див. таблицю згорі). Містер помалу підбирається до національного рекорду Полковника, котрий ще недавно видавався нездоланим: уже в наступному чемпіонаті Луческу може повторити досягнення Лобановського за кількістю нагород усіх ґатунків, а там, дивись, наздожене його в плані вітчизняного "золота"...

Зупинюся на методі укладання таблиці тренерів-призерів. Загальновідомо, що офіційно зафіксованих принципів у нас немає, відтак доводиться формувати їх на власний розсуд. У наведеній таблиці зазначені наставники, з якими команди-медалісти завершували турніри. Як завше, наявні винятки. Перший: у сезоні-2001/02 Михайличенко перебував на чолі київського "Динамо" упродовж п'яти останніх матчів — на мою думку, та срібна медаль належить не йому, а Лобановському, котрий керував "блакитно-білими" в усіх попередніх іграх (за-

НАЙКРАЩІ ТРЕНЕРИ УКРАЇНИ ПО СЕЗОНАХ

1992/93	Михайло ФОМЕНКО («Динамо»)
1993/94	Віктор ПРОКОПЕНКО («Чорноморець»)
1994/95	Леонід БУРЯК («Чорноморець»)
1995/96	Йожеф САБО («Динамо»)
1996/97	Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ («Динамо»)
1997/98	Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ («Динамо»)
1998/99	Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ («Динамо»)
1999/00	Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ («Динамо»)
2000/01	Михайло ФОМЕНКО (ЦСКА)
2001/02	Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ («Динамо»)
2002/03	Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО («Динамо»)
2003/04	Євген КУЧЕРЕВСЬКИЙ («Дніпро»)
2004/05	Євген КУЧЕРЕВСЬКИЙ («Дніпро»)
2005/06	Мирча ЛУЧЕСКУ («Шахтар»)
2006/07	Анатолій ДЕМ'ЯНЕНКО («Динамо»)
2007/08	Мирча ЛУЧЕСКУ («Шахтар»)
2008/09	Мирча ЛУЧЕСКУ («Шахтар»)

гальним числом 21). Другий: у першості 2003/04 із трьох наставників донецького "Шахтаря" (Шустер — у 23-х матчах; Прокопенко — у двох; Луческу — в п'яти) вважатися найдостойнішим віце-чемпіоном може, вочевидь, німець.

Статистику підготував Володимир БАНЯС.
Шарж Олексія ОВЧИННИКОВА.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на серпень — до 10 липня.

Прем'єр-ліга

КАРПАТИ

У вівторок, 9 червня, в другій половині дня "Карпати" одними з перших у прем'єр-лізі вийшли з відпустки, заїхали на тренувальну базу в Брюховичах і розпочали підготовку до нового, 19-го за ліком, національного чемпіонату.

Як повідомив головний тренер "зелено-білих" Олег Кононов, ніхто з гравців команду не залишив. Спочатку "Карпати" тренуватимуться у Львові, а на 15 червня запланована товариська гра в польському містечку Томашув з об'єднаною командою двох клубів нижчого дивізіону — "Томасовія" (Томашув) та "Спартакус" (Шароволя). До речі, "Спартакус" тренує відомий у минулому півзахисник "Карпат" Юрій Дубровний.

Після повернення з Польщі делегація ФК "Карпати" 17 червня вирушить на тренувальний збір до угорського містечка Бюк. В Угорщині львів'яни перебуватимуть до 2 липня, а на 20, 24 та 29 червня заплановано три спаринги "Карпат". Суперники "зелено-білих" наразі визначаються.

Потім "Карпати" повернуться до Львова і вдома готуватимуться до нового сезону, початок якого наразі не затверджений (орієнтовно 11 — 18 липня).

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

ЗОРЯ

Як повідомив президент луганської "Зорі", гравці команди отримають цього тижня зарплатню за квітень, а до кінця місяця з футболістами розрахуються остаточно. Втім, потрібно зробити невеличке зауваження: суму, яку обіцяли футболістам перед початком чемпіонату, потрібно розділити на п'ять.

Тренуватися хлопці почнуть з наступного понеділка, але й тут без нюансу не обійшлося — на загальний збір команди не з'явився один з найкращих гравців — бразилець Жуніор. Не виключений варіант, що він залишить команду.

МЕТАЛІСТ

Чутки з приводу переходу футболістів харківської команди прокоментував спортивний директор клубу Євген Красніков: "Так, існують пропозиції щодо деяких футболістів нашого клубу, і в даний момент вони розглядаються — як продаж гравців, так і купівля футболістів з інших клубів. Що ж до Папи Гуйє, в нього довгостроковий контракт з "Металістом", і він не продається! У планах клубу — укласти контракт з Гуйє на довший термін".

Підготував Олександр ОЗІРНИЙ.

Грають юні

ОЛЕКСАНДР ГОЛОВКО
ПРИЄДНАВСЯ ДО ФУТБОЛЬНОЇ РОДИНИ

Фінал чемпіонату України з міні-футболу серед вихованців шкіл-інтернатів під назвою "Футбольна родина", присвяченого Дню захисту дітей, що відбувся в Полтаві, відвідав колишній гравець київського "Динамо" Олександр Головкин. Дебютні змагання проводилися серед 80 команд шкіл-інтернатів з кожного куточка країни, а в результаті до фіналу потрапили лише 25. "Змагання носили соціальний статус, але спортивна складова стояла на першому місці. Починаючи організаторів заслуговують на повагу, — резюмував по завершенні стартів старший тренер юнацької збірної команди України Олександр Головкин, який провів майстер-клас для школярів. — Буду відвертим: мені сподобалися кілька хлопчиків, у яких може бути футбольне майбутнє. Але для цього необхідно й надалі проводити подібні заходи, а футбольним фахівцям — брати участь у таких турнірах".

Упродовж трьох днів на штучних полях міста тривали змагання, а деякі матчі навіть не поступалися емоційністю найпринциповішим матчам найвищого рівня. Регламент змагань не носив несподіванок: по дві найкращі команди з чотирьох груп розіграли фінальну пульту.

Не обійшлося без спортивних та солодких призів. До речі, в ці дні в Полтаві проходило Свято Галушки, і кожен українець з таким прізвиськом міг харчуватися в будь-якому полтавському ресторані. Так от, один із юних учасників змагань мав нагоду скористатися цим правом.

"Приємно, що ми знайшли можливість проводити ці змагання двічі на рік та залучати дітей з усіх областей України, — розповіли керівники "Фонду братів Павличенків" Ростислав та Олег, які за підтримки Федерації футболу та Міністерства внутрішніх справ України проводили ці змагання. — Тому не сумніваємося, що нам до снаги залучати до участі в ньому максимальну кількість дітей-сиріт. І чим більше людей долучатимуться до соціальної справи — тим більше свята матимуть такі юнаки".

Треба було бачити очі Антона Гречика, який отримав приз глядацьких симпатій як наймолодший учасник, навчаючись забивати у ворота з середини штучного майданчика. "Навіть не міг передбачити, що колись матиму нагоду брати майстер-клас у одного з найкращих гравців київського "Динамо", який виступав у півфіналі Ліги чемпіонів, перемігши перед цим з розгромним рахунком "Барселону", — сказав юний гравець.

Переможцями змагань стали юнаки з Київської області, які в матчі за друге місце обіграли футболістів Миколаївської області. "Бронза" — у Луганської області. Про безкомпромісність змагань свідчить те, що призери визначалися лише за допомогою післяматчевих пенальті. Наступні змагання відбудуться також в Полтаві, напередодні Різдва.

Віталій ФЕДОРЕНКО.

U-21

МОМЕНТІВ БАГАТО — ГОЛ ОДИН
МОЛОДІЖНА ЗБІРНА РОЗПОЧАЛА ВІДБІР ІЗ ПРАГМАТИЧНОЇ ПЕРЕМОГИ

БОРОДЯНКА

УКРАЇНА — МАЛЬТА — 1:0 (0:0).
9 червня. Головна арена СФК "Борекс". 2000 глядачів.
Судді: Н.Йорданов, Н.Джуганський, І.Вальчев (усі — Болгарія).
Україна: Каніboloцький, Селін, Ракицький, Степаненко, Фартушняк, Чеснаков, Морозюк, Лисенко (Білий, 56), Коноплянка, Ярмоленко (Голодюк, 69), Зозуля. **Запасні:** Бойко, Григорик, Васін, Федорчук, Матвеев. **Тренер:** Павло ЯКОВЕНКО.
Мальта: Бонелло, Пізані, Зерафа, Борг, Р.Каміллері, Фаруджа, Мінтофф, Скеррі, Киркоп (Гудліп, 86), Б.Каміллері (Галеа, 65), Бальдачіно (Мускат, 81). **Тренер:** Едвін КАМІЛЛЕРІ.
Гол: Коноплянка (65)

Недарма перед матчем Павло Яковенко говорив, що Мальта — непростий суперник. Попри низку небезпечних моментів, ми змогли з полегшенням зітхнути лише в середині другої половини гри, коли м'яч таки опинився у сітці воріт острів'ян. Безперечно, мальтійська оборона, а надто Бальдачіно та Пізані, заслуговують якнайкращої оцінки, проте і їхніх зусиль було б замало, якби українцям вистачало тієї децимі, яка відділяла їх від успіху в атаці.

Уже в дебюті юні українці надійно притисли гостей до воріт, була ціла серія куткових. Навалу українців навіть не витримав лайнсмен на лівій бровці оборони гостей — в нього зламався прапорець, що правда, резервний арбітр швидко дав йому новий. Спершу Лисенко пробив з льоту своєю вбивчою лівою трохи вище. Потім активний Ракицький, щойно трішки неточно пробивши зі штрафного, завдав несподіваного дальнього удару — голкіпер мальтійців досить невпевнено відбив м'яч над собою, і поперечина воріт відчула на собі удар шкіряного снаряду. Коноплянка двічі пробивав із вигідних позицій, як результат — кутовий та знову в гри Бонелло. Зозуля після передачі Морозюка пробив вище воріт. Удар Ярмоленка головою відбив голкіпер. У цей період по-

мітно занервували гості — Скеррі та Киркоп отримали по гірчичнику, а останній ще й жорстко врізався в Каніboloцького та Зозулю. Примітно, що Уоррен Киркоп мав єдиний напівшанс у складі гостей — якимось дивом він опинився сам на сам із Каніboloцьким, однак до удару так і не дійшло. До кінця тайму мальтійці отримали ще кілька дальніх ударів від Морозюка й Ракицького, а під завісу й взагалі врятувалися лише дивом: Ярмоленко, якого Коноплянка вивів на рандеву з воротарем, пробив класно, однак Райан Каміллері виніс м'яч із лінії воріт.

Початок другої половини залишив цікаве враження — з одного боку, мальтійці були активнішими, а з іншого — в них не дійшла справа навіть до напівмоментів. Українці ж, після серії подач Морозюка, включили оберт, і десь на рубежі години гри створили справжню небезпеку. Втомленого Лисенка, який встиг запам'ятися кількома ударами, змінив активний Білий, знову запрацювала попередня наша "дизельна основа" — Ярмоленко та Коноплянка. Власне, саме ця пара й призвела до переможного гола. Ярмоленко збили ліворуч на підступах до штрафної. Острів'яни почали метушитися із заміною, а коли Галеа вийшов на поле, на нього та його партнерів чекав не-

приємний сюрприз. З-поміж численних виконавців стандартів серед українців удача повернулася до Коноплянки. Євген завдав шкарного удару впритул із дальньої стійкою, і над стадіоном залунав переможний гул. Забивши довгоочікуваний гол, українці почали академічно розігрувати м'яч, і в кількох моментах були близькими до подвоєння рахунку. Запам'яталися хороший дальній постріл Морозюка, неточний удар Зозулі з непоганої позиції. Чи могли щось зробити мальтійці? Моменти Скеррі чи Киркопа не тягнули навіть на небезпечні, та чи й могло бути інакше, коли оборона, на чолі з юним капітаном Степаненком, відрядженим у центр оборони з півзахисту, не давала їм ані натяку на шанс?

Після фінального свистка стадіон вибухнув оплесками на адресу переможців. Важка звитяга вдвічі солодша? Аплодували й присутні на гри брати Суркіси та Валерій Газзаєв — новий наставник "Динамо" явно отримав чимало приводів для роздумів. Безсумнівно, зробить висновки з матчу й Павло Яковенко. Попереду — меморіал Лобановського та нелегкий вересневий виїзд до Франції в рамках відбору до Євро-2011. Українська молодіжка, свого часу піднята на значні континентальні висоти, продовжує розраховувати на успіхи та отримувати компліменти від суперників і фахівців.

P.S. Рівень європейських команд вирівнюється? От і дивуйтеся Мальті, коли Фарери і взагалі здолали російську молодіжку!

Павло ЯКОВЕНКО, головний тренер молодіжної збірної України:

— Я задоволений результатом матчу, настроєм та самовида-

чею наших гравців. Єдине, що не влаштувало, це надто слабка реалізація моментів. Очевидно, хлопці сильно нервували, адже це був стартовий матч відбірного циклу, в якому результат був понад усе. До того ж, ми чи не вперше діяли "першим номером", що теж наклало свій відбиток на результат.

— Сьогодні ви провели матч у Бородянці. Як виник цей варіант, чи задоволені вибором?

— Відверто кажучи, спочатку планувалося, що наш поєдинок відбудеться на столичному стадіоні "Динамо" ім. В. Лобановського. Однак згодом було вирішено, що там, днем пізніше, зіграють національні команди України та Казахстану. Тому ми підшукували інший варіант, і зрештою спинились на Бородянці. Тут створені дуже гарні умови, і що найважливіше — просто чудовий газон. Оразу скажу, що швидше за все ми весь відбірний цикл Євро-2011 (U-21) зіграємо саме в цьому місті.

— На матчі був присутній новий наставник "Динамо" Валерій Газзаєв...

— Ми ще не спілкувалися з Валерієм Георгійовичем, але той факт, що він відвідав нашу зустріч, дуже приємний.

— Нині збірна грає без кіль-

Євген Коноплянка проти капітана мальтійців Фаруджа.

кох гравців основи. Чи вдалося їм адекватно замінити?

— На жаль, на збір через травми не змогли прибути кілька гравців нашої команди — Артем Кравець, Павло Пашаєв та Дмитро Льопа, в якого тяжка травма коліна. Кравець має проблеми із передньою поверхнею стегна. Втім, варто зауважити, що цілком вірогідно нам у будь-якому випадку довелося б обходитись без двох останніх. Позаяк і Павло, й Артем вважаються кандидатами до національної команди. Під питанням також участь Олексія Курилова, Олександра Матвеева та Дениса Васіна. Кожен із них мав певні проблеми зі здоров'ям, хоча на збір вони прибули.

Артур ВАЛЕРКО, м. Бородянка.

Фото автора

Відкритий лист президентові ФФУ

ІМІДЖ НІЩО?!

Колись Валерій Васильович Лобановський на запитання одного з футболістів, чого, незважаючи на те, що київське "Динамо" є локомотивом вітчизняного футболу, всі нещадно й часто несправедливо критикують його, відповів народною приказкою: "Хто везе, того й поганяють". У справедливості народної мудрості нещодавно переконалася й наша газета.

Мало, а точніше немає жодного спортивного видання в Україні, яке б переймалося вітчизняним дитячим, юнацьким, студентським, аматорським футболом тощо, так, як "Український футбол". Бо куди ж престижніше описувати трансфери бразильців з "Мілана" до "Реала" і навпаки, або копатися в брудній білизні гламурних Криштіану Роналду і Девіда Бекхема. Ми ж за модою не ганяємось, легкого життя не шукаємо, а любимо й висвітлюємо той футбол, заради якого й створювалася наша газета, — український. Тому корона з нас не падає, коли висвітлюємо "непрестижні" підвиди короля спорту, як-от змагання на призи "Шкіряного м'яча", турнір аматорських команд, матчі в рамках дитячо-юнацької футбольної ліги, бо саме з них і починається футбол ВЕЛИКИЙ.

Хотілося б трішки зупинитися на причинах "непрестижності" вищеназваних підвидів футболу. Вірніше, причина, за великим рахунком, одна — дуже вже важко діставати інформацію про перебіг подій в таких турнірах (сюди можна додати й другу лігу, яка, незважаючи на свій професійний статус, за інформаційною доступністю недалеко пішла від тієї ж ДЮФЛ). Набагато простіше зайти в Інтернет "передрати" інформацію про те, як якийсь зірковий хлопчик провів ніч в якомусь з барів, і, розбавивши це фоткою відповідного характеру, вмістити в газету (чи журнал). Такий матеріал робиться хвилин за п'ятнадцять лівою рукою з закритими очима. А щоб, наприклад, дізнатись про склади команд по другій лізі, треба обдзвонити десять чоловік,

вислухати двадцять скарг, чому саме вони не можуть вчасно й, бажано, в електронному вигляді надати протокольні дані. І так по кожному з матчів. Щоб зробити такий матеріал, треба добряче попінити. Та досить лірики. Мо-ва зараз про ДЮФЛ (дитячо-юнацьку футбольну лігу), кваліфікаційні змагання в якій на цьому тижні закінчилися. Попереду — фінальна пулька.

Враховуючи вищеназвані причини, висвітлюємо ми її не так, як хотілося б. Втім, кожного тижня, щосередини, шпальта з результатами та турнірними таблицями виходить. Підвищити оперативність подання інформації змоги немає ніякої, з тієї простої причини, що централізовано дані можна отримати лише на офіційному сайті Федерації футболу. Незважаючи на те, що матчі відбуваються у вихідні, їхні результати з'являються на сайті ФФУ лише у вівторок. Цікавить в цьому контексті одне запитання: а що роблять люди, котрі відповідають за цей підрозділ, у понеділок? Коли писався цей матеріал, була середа, інформації на сайті — нуль. Неодноразові спро-

би вийти на технічних працівників, які збирають протокольні дані, результати, турнірні таблиці, не приносили результату — нас постійно перенаправляли в інші відділи, інші кабінети, а знайти "крайнього" так і не вдавалося. Аж поки, після чергових перенаправлень від Комітету юнацького футболу до організаційного відділу, ми не почули суворе: "Ніхто вам пересилати нічого не буде. Це відбирає багато часу. І взагалі, ми не зобов'язані це робити".

Наша газета з симпатією ставиться до масового футболу і до керівництва Комітету юнацького футболу, зокрема першого віцепрезидента Комітету масового футболу Олега Орехова. Постійно чуємо на виконкомках ФФУ виступи Олега Борисовича з його новими ідеями, пропозиціями, бачимо — турбується керівництво комітету про майбутнє футбольної України. Тому й важко повірити в те, що рядові працівники можуть себе так нахабно й халатно поводити. А між тим, що є, то є. При цьому забувають, що, називаючись працівниками Федерації футболу України, вони беруть на себе від-

повідальність тримати імідж цієї організації. На ділі ж виходить, що сидить який-небудь лоботряс, котрий (якщо перевести на військовий манер) у ранзі не вищий за ефрейтора, а ліпить із себе генерала. І хай би при цьому робив свою роботу, а то ж — ні! Важко піднятися з місця, натиснути кілька кнопок на комп'ютері й передати дані, за якими до них звертаються! І це в той час, коли справжні генерали, такі, як президент ФФУ Григорій Суркіс, докладають всіх зусиль, аби не тільки в країні пройшло Євро, а й футбол дитячий вийшов на такий рівень, що дозволив би поповнювати нашу збірну новими Шевченками та Ребровими.

Як любить висловлюватися сам Григорій Михайлович: "Ну, я бы постеснялся".

Хочеться вірити, що незабаром у керівництва ФФУ будуть відповідні підлегли. Бо короля грає свита, а лише вона складає справжнє враження про керманичів.

Редакція газети "Український футбол".

P.S. Після тригодинного спілкування працівників нашої редакції з низкою функціонерів ФФУ, дані на сайті таки оновили — з понад семидесятигодинним запізненням...

U-14. Група 1

16 тур										
3 червня — середа										
Атлет — Динамо — 0:3										
17 тур										
30 травня — субота										
Полісся — Арсенал — 0:2										
ДЮСШ-15 Київ — Динамо — 1:1										
Юність — Княжа — 1:2										
Зміна-Оболонь — МФК Кремень — 2:0										
РВУФК Київ — Атлет — 2:1										
18 тур										
6 червня — субота										
Арсенал — Юність — 1:0										
Динамо — Полісся — 15:00										
МФК Кремень — РВУФК Київ — 0:7										
Княжа — Зміна-Оболонь — 4:0										
Атлет — ДЮСШ-15 Київ — 4:0										

І	В	Н	П	М	О
1. Динамо (Київ)	17	14	2	1	48-5 44
2. РВУФК (Київ)	18	12	3	3	40-11 39
3. Княжа (Шасливе)	18	9	7	2	45-15 34
4. Арсенал (Київ)	17	8	5	4	24-17 29
5. Юність (Чернігів)	17	8	1	8	20-29 25
6. Атлет (Київ)	18	6	6	6	22-22 24
7. Зміна-Оболонь (Київ)	18	6	3	9	16-24 21
8. Полісся (Житомир)	17	4	2	11	17-37 14
9. МФК Кремень (Кременчук)	18	3	1	14	11-48 10
10. ДЮСШ-15 (Київ)	18	2	2	14	11-46 8

U-14. Група 2

16 тур										
23 травня — субота										
Металург — Металіст — 2:2										
Арсенал — Шахтар — 1:1										
Олімпік-УОР — ФК Дніпро — 1:2										
17 тур										
30 травня — субота										
ЛВУФК Луганськ — Іллічівець — 2:0										
Металіст — УФК Харків — 3:0										
Шахтар — Металург — 1:1										
ФК Дніпро — Арсенал — 1:0										
Олімпік-УОР — Сталь — 1:0										
18 тур										
6 червня — субота										
Арсенал — Олімпік-УОР — 1:1										
Металург — ФК Дніпро — 3:0										
УФК Харків — Шахтар — 0:2										
Іллічівець — Металіст — 0:0										
Сталь — ЛВУФК Луганськ — 0:1										

І	В	Н	П	М	О
1. Шахтар (Донецьк)	18	14	4	0	35-6 46
2. Металіст (Харків)	18	12	4	2	33-14 40
3. Металург (Донецьк)	18	10	5	3	34-14 35
4. УФК (Харків)	18	6	4	8	13-19 22
5. Іллічівець (Маріуполь)	18	6	2	10	15-23 20
6. Арсенал (Харків)	18	6	4	8	18-19 22
7. ФК Дніпро (Дніпропетровськ)	17	5	5	7	13-18 20
8. Олімпік-УОР (Донецьк)	17	4	5	8	11-20 17
9. ЛВУФК (Луганськ)	18	4	3	11	8-33 15
10. Сталь (Алчевськ)	18	1	6	11	2-16 9

U-14. Група 3

17 тур										
30 травня — субота										
ФК Сев.-СДЮШОР-5 — УФК Дніпропетровськ — 1:1										
ДЮСШ-11 Чорноморець — Кривбас — 0:0										
Інтер — УОР Сімферополь — 2:0										
Металург — Чорноморець — 1:0										
Торпедо — Моноліт — 3:2										
18 тур										
6 червня — субота										
Кривбас — Інтер Дніпропетровськ — 3:1										
Чорноморець — Торпедо — 3:0										
УОР Сімферополь — ФК Сев.-СДЮШОР-5 — 0:0										
Моноліт — ДЮСШ-11 Чорноморець — 1:0										
УФК Дніпропетровськ — Металург — 2:0										

І	В	Н	П	М	О
1. Моноліт (Іллічівськ)	18	14	3	1	36-11 45
2. Чорноморець (Одеса)	18	10	3	5	31-14 33
3. Металург (Запоріжжя)	18	8	8	2	24-14 32
4. УФК (Дніпропетровськ)	18	6	8	4	29-18 26
5. Кривбас (Кривий Ріг)	18	6	6	6	18-20 24
6. ДЮСШ-11 Чорноморець (Одеса)	18	4	7	7	8-17 19
7. Інтер (Дніпропетровськ)	18	4	6	8	18-27 18
8. ФК Сев.-СДЮШОР-5 (Севастополь)	18	3	7	8	13-24 16
9. Торпедо (Миколаїв)	18	4	3	11	15-32 15
10. УОР (Сімферополь)	18	4	3	11	13-28 15

U-14. Група 4

16 тур										
23 травня — субота										
СДЮШОР Нива — Карпати — 0:0										

17 тур										
30 травня — субота										
СДЮШОР Ужгород — СДЮШОР Тернопіль — 4:0										
Спартак — УФК Львів — 0:2										
Карпати — КОЛІПС Штурм — 4:0										
СДЮШОР Нива — Буковина — 2:5										
BRW-BIK — Волинь — 1:0										
18 тур										
6 червня — субота										
КОЛІПС Штурм — СДЮШОР Нива — 1:0										
Волинь — Карпати — 1:0										
УФК Львів — BRW-BIK — 3:1										
СДЮШОР Тернопіль — Спартак — 1:1										
Буковина — СДЮШОР Ужгород — 1:1										

І	В	Н	П	М	О
1. BRW-BIK (Володимир-Волинський)	18	11	4	3	23-9 37
2. Волинь (Луцьк)	18	11	3	4	23-7 36
3. УФК (Львів)	18	10	4	4	25-9 34

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник – **Анатолій Коломієць** № 14 Під редактуванням **Володимира Баняса**

ВИЗНАЧЕННЯ НАЙКРАЩИХ В УКРАЇНСЬКОМУ ФУТБОЛІ

(Продовження. Початок див. "УФ" №№ 39, 43, 58, 62, 64, 67, 71; 75)

Завдяки підказці шановного В.Стіхи з Черкас, що для того, аби визначити, кого з футболістів Західної України можна вважати українським гравцем, треба звернутися до польської книжки А.Говаржевського "Львів і Вільно в екстракласі", 1997 р. вид., ми в цьому чудовому виданні знайшли майже бездоганні біографічні та спортивні дані про кожного футболіста, котрий грав у львівських клубах довоєнного часу й добився якихось успіхів.

ПОЛЬЩА

Саме після цього з'явилась можливість донести до шанувальників українського футболу те, що з 27 гравців команд Львова та одного з команди Варшави, які залучалися до збірної Польщі, тільки 20 є корінними мешканцями міст і селищ сучасної України та вихованцями футболу цих поселень, а саме:

— вихованці львівського футболу: **В.Кухар, С.Альбанський, Міхал Матіас, Я.Васевич, М.Батш, Ю.Слонецький, Ю.Міллер, Ф.Гейбартовський, С.Дойчман, Б.Фіхтель, А.Шнейдер, Л.Шабакевич, Ф.Кміцінський, С.Сумара, А.Циммер** та не врахований нами Ян Драпала (1 матч);

— вихованець стрийського футболу: **Ю.Гарбень, І.Редлер;**

— вихованець самбірського футболу **З.Штеерман;**

— вихованець дніпропетровського (катеринославського) футболу **В.Кригер** (як гравець "Полонії" Варшава).

Також, маючи повні склади львівської "Погоні" з визначеною кількістю зіграних матчів кожним з гравців, враховуючи нашу вимогу щодо половини зіграних матчів в призовому сезоні, ми тепер можемо точно визначити, хто ж саме з українських футболістів скільки разів був чемпіоном Польщі:

— 4 рази — **М.Батш, В.Кухар, Ю.Гарбень;**

— тричі — **Ю.Слонецький, Л.Шабакевич, Б.Фіхтель, Е.Гуліч;**

— двічі — **Л.Шнейдер, Ф.Гейбартовський, С.Дойчман, Т.Ігнатович;**

— по 1 разу — **В.Хачевський, К.Вуйцицький, А.Юрас, Я.Воляк, М.Кухар, В.Ляхович, А.Мауер.**

Також віце-чемпіонами Польщі були українські футболісти:

— тричі — **Міхал Матіас, С.Альбанський, С.Дойчман, А.Циммер, Л.Ганін, Й.Нахашевський;**

— двічі — **В.Кухар, Я.Васевич, Мечислав Матіас, Ч.Скорочинський** (Берега);

— по 1 разу — **Й.Кухарський, Ф.Шлафф.**

З нових прізвищ, які не виділені в цьому переліку, усі є вихованцями львівського футболу, окрім воротаря Владислава Хачевського — уродженця м. Коломиї.

Дякуємо В.Стісі з Черкас за помічену ним нашу помилку в №10 "Клубу" ("УФ" за 14 травня) щодо того, що львівська "Спарта" 1926 року була не володарем Кубка Польщі, а тільки фіналістом цього першого та єдиного довоєнного розиграння. А також за його дослідження про те, що з 11 гравців "Спарти", прізвища яких були наведені, українськими футболістами, можна вважати К.Вуйцицького, К.Мурського, Ф.Дмитрова, В.Муравця та В.Рагана (не грав у фіналі, але з чотирьох матчів точ-

но грав у двох), а також М.Шевчука, С.Олейничака та Б.Косинського, які хоча й народилися не на території сучасної України, але є вихованцями львівського футболу.

Щодо володарів кубка президента Польщі Мосцицького 1938 року зі збірної Львова, то тут однозначно треба вважати українськими футболістами **С.Альбанського, Міхала Матіаса, С.Сумару, Л.Ганіна, В.Богурата, В.Лемішка, А.Немця та О.Скоценя**, а от інформації щодо Валицького, Зуба, Ольберта та Шміда ще немає.

Та краще вже переключимось на футбол інших країн. Є нова інформація (саме від В.Стіхи) щодо українських футболістів у Румунії, Чехословаччині, Угорщині та Франції:

РУМУНІЯ

— у збірній Румунії грали: **А.Айзенбайзен-Ферару** — 9 матчів (на чемпіонаті світу 1930 р. — 2 матчі), **Р.Садовський** — 5 матчів (на чемпіонаті світу 1938 р. — 1 матч), **С.Мечинський** — 1 матч;

— чемпіонами Румунії були: **А.Айзенбайзен-Ферару** — 4 сезони ("Венус" Бухарест), **М.Вилков** — тричі ("Вену" Бухарест), **Р.Садовський** (до закінчення війни) — двічі ("Рапід" Бухарест);

— другим призером Румунії був **Р.Садовський** до закінчення війни — чотири рази ("Рапід" Бухарест — тричі та АМЕФ Арад — 1 раз) та після війни — двічі ("Рапід" Бухарест та ЧФР Бухарест);

— третім призером Румунії був **Р.Садовський** до закінчення війни — 1 раз (АМЕФ Арад) після війни — 1 раз (ЧФР Бухарест);

— володарем Кубка Румунії був **Р.Садовський** до закінчення війни — тричі ("Рапід" Бухарест).

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА

— у збірній Чехословаччини грали: **Самуель Шилінгер** (вихованець ужгородського футболу) — 4 матчі та відомі вже нам **Г.Колочай** — 4 матчі (був кандидатом у збірну на Чемпіонаті світу 1934 р., але не грав) і **О.Бокшай** — 2 матчі;

— володарем Кубка Центральної Європи (Кубок Мітропи) були **Г.Колочай** — 1 сезон ("Спарта" Прага — 1935 р.) та **О.Бокшай** — 1 сезон ("Славія" Прага — 1938 р.);

— фіналістом Кубка Центральної Європи був **Г.Колочай** — 1 сезон ("Спарта" Прага — 1936 р.);

— півфіналістом Кубка Центральної Європи був **Г.Колочай** — 2 сезони ("Спарта" Прага — 1934 і 1939 рр.);

— чемпіоном Чехословаччини був **Г.Колочай** — 1 сезон ("Спарта" Прага), а чемпіоном Чехії був **О.Бокшай** — 3 сезони ("Славія" Прага);

— другими призерами Чехословаччини були: **Г.Колочай** — 4 сезони ("Спарта" Прага) і **О.Бокшай** — 2 сезони ("Славія" Прага);

— володарем Кубка Чехословаччини був **Г.Колочай** — двічі ("Спарта" Прага), а володарем Кубка Чехії був **О.Бокшай** — 1 раз ("Славія" Прага).

УГОРЩИНА

— у збірній Угорщини грали півзахисник **Ласло Пешовник** (Pesovnik Laslo) — 7 матчів і нападуючий **Режо Химмер** (Himmer Rezso) — 2 матчі (обидва — вихованці ужгородського футболу) та відомий вже нам **Г.Колочай** — 2 матчі;

— чемпіоном Угорщини був **Г.Колочай** — 1 сезон ("Ференцварош" Будапешт);

— другим призером Угорщини був **Г.Колочай** — 1 сезон ("Уйпешт Дожа" Будапешт);

— третім призером Угорщини був **Р.Химмер** — 2 сезони ("Вашаш" Будапешт).

ФРАНЦІЯ

— у збірній Франції грав **Андраш Шимоні** (Andras Simonyi) — вихованець закарпатського футболу (народився у м. Хуст) — 4 матчі, 1 гол (1942—45 рр.);

— фіналістом Кубка Франції був **Г.Колочай** — 1 раз ("Олімпік" Ліль — 1939 р.).

ОФІЦІЙНІ КВАЛІФІКАЦІЙНІ ЗВАННЯ СПОРТИВНИХ АРБІТРІВ СРСР

Космачов І. С.

14 березня 1934 року ВРФК при ЦВК СРСР затвердив вище в СРСР почесне суддівське звання «Всесоюзний суддя з футболу» (в подальшому мало назву «Суддя всесоюзної категорії»). А в листопаді цього року спортивно-суддівський комітет ВРФК УСРР присвоїв почесні звання «Всесоюзний суддя з футболу» найкращому своєму судді з футболу Івану Сергійовичу Космачову та своє почесне звання «Республіканський суддя з футболу» — професору В.А.Бляху, С.Й.Хавчину, М.Ю.Ходаку і С.З.Хейфецу. В.А.Блях і І.С.Космачов стали вже киянами, адже столиця УСРР була перенесена, то вони переїхали до Києва.

Для підвищення кваліфікації київських суддів ВРФК УСРР доручив Київській обласній раді фізкультури негайно розпочати проведення семінарів, в яких повинні були взяти участь усі без винятку футбольні судді столиці УСРР, незалежно від їхніх категорій. Головою Секції футболу ВРФК УСРР призначив Космачова І.С.

10 липня 1936 року в Москві відбулася II Всесоюзна нарада з футболу, на якій була встановлена нова класифікація футболістів, тренерів і суддів, а також створена нова Колегія суддів ВКФС СРСР. Всесоюзними суддями з футболу були затверджені київські судді В.А.Блях, С.Й.Хавчин і Л.А.Чорнобильський. А професора В.А.Бляха обрали заступником голови Всесоюзної колегії суддів з футболу. Головна дирекція спорту ВКФС до кінця цього року розробила «Тимчасове положення про колегії суддів з окремих видів спорту», в якому не тільки регламентувалася робота всесоюзної та місцевих колегій суддів, а також була введена єдина кваліфікація суддів, визначена їх форма, значок і квиток (посвідчення) судді. Для усіх суддів встановили наступні категорії: всесоюзний суддя, республіканський та судді 1, 2 і 3 категорій. Значок судді повинен був розміщатися на формі судді — на лівій стороні грудей. Однак на виготовлення значків коштів не виді-

лили, й значки до війни якщо й існували, то тільки в пробних варіантах.

Аж на початку 50-х років з'явилися офіційні значки суддів, які вручалися арбітрам при присвоєнні їм тієї чи іншої категорії: всесоюзної (іл. 1), республіканської (іл. 2), 1-ої, 2-ої та 3-ої (іл. 4-6). Спочатку значки були єдиними для усіх суддів СРСР, однак у наступні роки Республіканська колегія суддів УСРР для своїх суддів республіканської категорії виготовила власний значок (іл. 3). У ті роки значки були чудової якості, їх виготовляли з важкого металу та з покриттям гарячою емаллю. Кріпилися вони до одягу, як правило, на гвинтиках із закрутками, рідше — на булавках.

НАГОРОДНІ ЗНАЧКИ СПОРТИВНИХ АРБІТРІВ СРСР

18 жовтня 1954 року за наказом Комітету з фізичної культури та спорту при Раді Міністрів СРСР був запроваджений Почесний суддівський нагрудний знак (іл. 7) для вручення суддям всесоюзної категорії за активну й бездоганну діяльність впродовж 25 і більше років (1977 року замінений званням "Почесний суддя з спорту" з врученням знака). Одним з перших того року отримав цей знак київський суддя С.Д.Романенко.

1967 року Федерація футболу

СРСР ухвалила спеціальне рішення про заходи з покращення суддівства матчів. Арбітри, які провели більше 100 матчів (чемпіонат і Кубок СРСР, а також міжнародні матчі), нагороджувалися пам'ятною "золотою" медаллю (іл. 8), а за бездоганне проведення 80 матчів — "срібною" медаллю (іл. 9). Та й Президія Центральної ради Союзу спортивних товариств і організацій СРСР

того ж року затвердила нове Положення про суддів і суддівські колегії, згідно з яким були встановлені

вже наступні суддівські категорії: суддя зі спорту, судді III, II та I категорій, суддя республіканської й всесоюзної категорії. А за активну й плідну діяльність арбітри отримували можливість бути удостоєними почесного звання "Заслужений суддя СРСР з футболу".

ОГОЛОШЕННЯ

Продовжуємо друкувати перелік нових членів Об'єднання любителів історії та статистики футболу (ОЛІСФ), а також оголошення шанувальників футболу.

Нові члени ОЛІСФ:
37. КОНОВАЛ Сергій Степанович, 31612, Хмельницька обл. Чемеровецький р-н, с. Кутківці, вул. Шевченка, 73. 1961 р.н. (книги, довідники, газети "Український футбол", значки "Динамо" Київ).

ОГОЛОШЕННЯ ШАНУВАЛЬНИКІВ ФУТБОЛУ:

Яловець Сергій, тел. 8-097-869-67-44. Продам колекцію газет, довідників і брошур. Наявні газети: "Спортивна газета" (1994—98), "Український футбол" (1992—2000), "Команда" (1994—2005), "Спорт-Експрес" (1993—2000).

Коновал Сергій Степанович, 31612, Хмельницька обл. Чемеровецький р-н, с. Кутківці, вул. Шевченка, 73. Продам або обміняю книги, довідники, програмки ЄК, СРСР і України (чемпіонат і кубок) та інші матеріали на значки "Динамо" Київ.

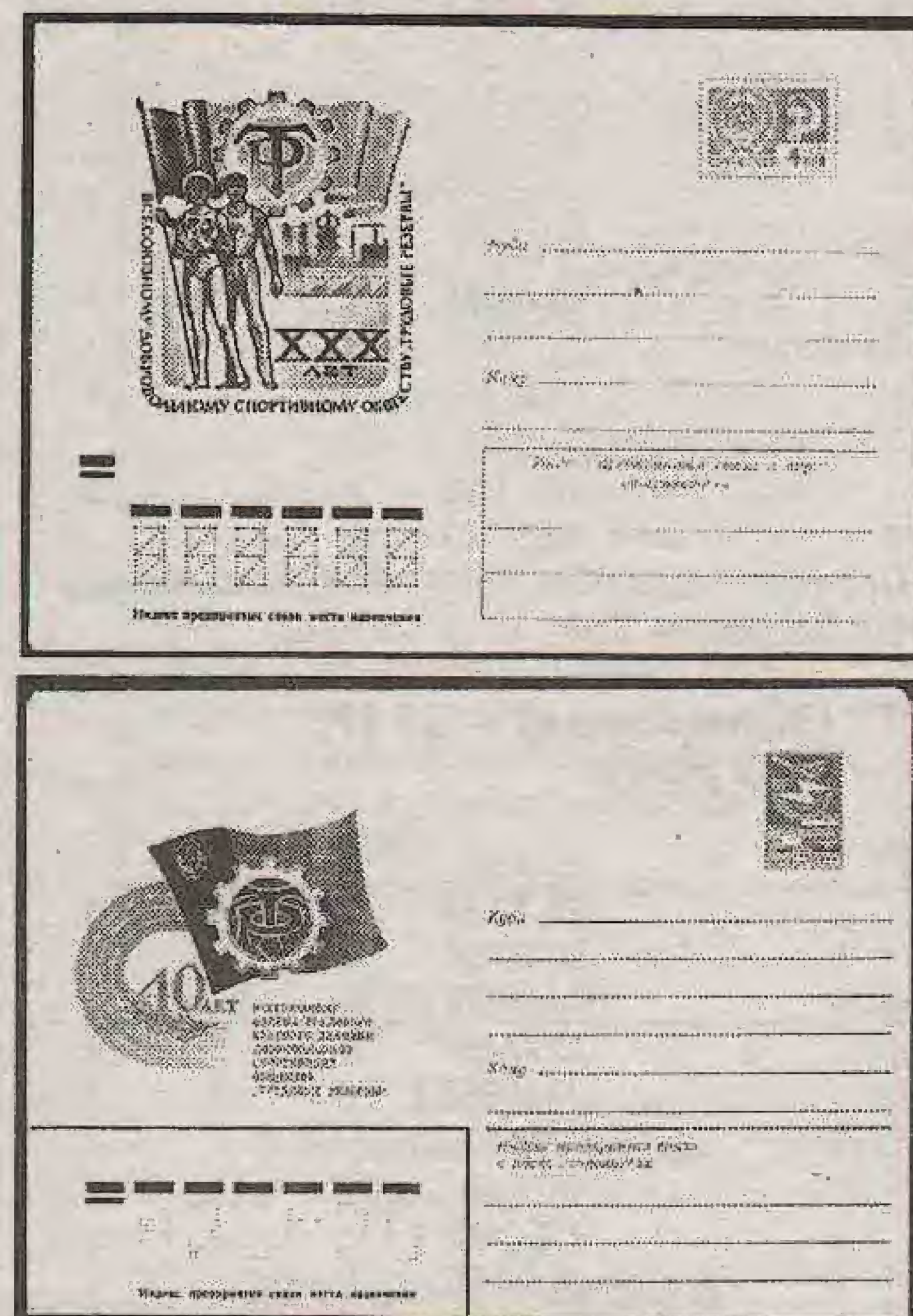
Усі бажаючі стати членами ОЛІСФ, а також футболофіли, які мріють знайти друзів для спілкування з питань футболу та щось можуть запропонувати своїм колегам по захопленню або розширюють якісь матеріали для своїх колекцій, повинні написати листа на адресу редакції газети або за E-mail: olif@kolomiets.kiev.ua. У вашому листі надайте відомості про себе (П.І.Б., адреса, дата народження, предмет захоплення чи колекціонування), а також невеликий текст вашої об'яви, яку б ви хотіли опублікувати на сторінках нашої газети. Ніяких членських внесків, ніякої сплати за публікацію оголошення. Все безкоштовно. Усі без винятку адреси та об'яви будуть надруковані в розділі нашої газети "Оголошення" та внесені до сайту Інтернету: www.kolomiets.kiev.ua.

Щиро бажаємо вам успіхів у встановленні нових знайомств з однодумцями!

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ В ФІЛАТЕЛІЇ

(Продовження. Початок див. "УФ" №39, 43, 47, 51, 55, 58, 62, 64, 67, 71, 75 і 79)

У воєнні роки в тилу працювало багато підлітків — учнів професійно-технічних закладів. 1943 року було створене Всесоюзне ДСТ "Трудові резерви". До 30-річчя цієї події, 28.03.73 р., Міністерством зв'язку СРСР був виданий маркований конверт із зображенням офіційної емблеми та прапора цього товариства в руках спортсменів — учнів ПТУ за малюнком художника Р.Стрельнікова. А 40-річчя цього ДСТ було відзначене також маркованим конвертом за малюнком художника В.Коновалова. Цей конверт було видано

4.02.1983 р. На ньому зображена також емблема ДСТ на прапорі вже з орденом Трудового Червоного Прапора, яким було нагороджено товариство. Ці поштові сувеніри необхідно включити до колекції, тому що під прапором "Трудових резервів" та з його офіційною емблемою в УРСР грала футбольна команда майстрів з Луганська (тоді — Ворошиловграда) у 1949-1963 роках і, звичайно, велика кількість команд колективів фізкультури професійно-технічних навчальних закладів.

Після повного визволення України від німецьких загарбників 1944 року в Києві знову розпочалися змагання з футболу. 25 червня 1944 року було проведено урочисте відкриття Республіканського стадіону ім. М.С.Хрущова. Символічно, що в цей день відбувся матч "Динамо" Київ — ЦБЧА Москва, тобто той, якому не судилося бути проведеним 22 червня 1941 року. Зовнішній вигляд цього стадіону тих часів не був зафіксований на офіційних філателістичних матеріалах. Однак є одна немаркована поштова картка, без якої колекція втратила б багато, а саме: інформацію про головний стадіон Української республіки. Рекомендована до колекції листівка була видана у 50-ті роки Київською фабрикою масового фотодруку тресту "Укрфот" (порядковий номер випуску — №300) накладом 5 000 прим.) і в теперішній час вже достатньо раритетна.

Після війни, в червні 1946 року, Секція футболу Всесоюзної Ради фізичної культури СРСР (таку назву тоді мала Федерація фут-

болу СРСР) вступила до ФІФА. Необхідно було починати виконувати обов'язки та вимоги цієї всесвітньої футбольної організації і, насамперед, підключитися до міжнародних змагань, але "залізна завіса" й панування НКВС ще сім років, до смерті "вождя народів", не дозволяли й пальцем поворухнути в цьому напрямку, крім, по-перше, безславного виїзду збірної СРСР на Олімпійські ігри 1952 року в складі команди ЦБЧА, яка користувалася усіма благами й пільгами, а по-друге — розформування армійського елітного футболу після поразки збірної. У ці роки — роки впевненості в тому, що радянський футбол є найкращим у світі, в дуже поганому стані знаходилися "немосковські" команди, в тому числі й українські.

У 1948 і 1949 роках пошта СРСР випустила в обіг дві футбольні марки номіналом у 30 і 40 копійок із зображенням реальних моментів гри у футбол. Звичайно, для цього художники В.Андреев і В.Зав'ялов використали фотографії. На марці 1948 року права частина була змальована з відомого фото з зображенням московських футболістів В.Соловйова та С.Соловйова. В зображеному ліворуч футболісті знавці впізнають К.Бескова, але це не достовірно. На марці 1949 року знову хтось поспішив впізнати москвичів В.Трофимов, А.Парамонова та воротаря А.Жмелькова. Фото не знайдено, але, як кажуть "професори", цього й не потрібно і не вимагається, тому що цих футболістів видає стиль їхньої гри та характерні сиуети. З точки зору автора цієї статті, цим двом поштовим мініатюрам необхідно знайти місце в колекції про футбол в Україні. Й хоча в ці роки українські команди не продемонстрували якихось значних успіхів, але ці марки повинні відтворювати ту футбольну атмосферу, яка була властива й українському футболу. Майже як документальні фільми тих часів.

Після надрукованої в дванадцяти номерах нашого "Клубу" розповіді про історію українського футболу в філателії ми зробимо деяку перерву, хай нас пробачать футболофіли, які збирають поштові матеріали

з футболу. Але багато шанувальників футболу звернулися до нас з проханням не забувати й про інші напрямки футболофілії. Тому, йдучи назустріч їхньому побажанням, в наступних номерах приділимо увагу цим безперечно теж досить цікавим темам колекціонування.

ЗБІРНА УКРАЇНИ У ДОВОЄННІ ЧАСИ (1925-35 рр.)

(Друга частина вже надрукована в "УФ" №32, 35, 38 за 5, 12, 18. 03.2009 р.)

Після того, як 1924 року була створена збірна Української РСР, яка фактично в складі найкращих гравців того часу столиці України — Харкова — стала чемпіоном СРСР і навіть перемогла вперше сформовану збірну Радянського Союзу, цю збірну 1925 року так ніхто знову й не збирав. Спочатку причиною цьому послужило турне збірної СРСР по Туреччині в квітні, у складі якої були два найкращих харківських гравця — Іван Привалов і Микола Кротов. А потім вже у серпні відбулося довготривале турне чемпіонів СРСР — збірної Харкова — по Німеччині. І

Найбільший на той час в Україні стадіон «Металіст» у Харкові.

остання причина — відсутність змагань з футболу на I профспілковому святі фізичної культури (за рішенням ВЦРПС), яке було проведене 6—13 вересня в Москві для визначення перших підсумків спортивно-фізкультурної роботи в профспілках, за участю 600 найсильніших представників 30 колективів фізичної культури.

Так, і 1926 року ніхто не обговорював питання збірної УРСР через відсутність всесоюзних змагань з футболу. Усі були "зайняті" збіркою СРСР у її довготривалому турне по Німеччині та Латвії за участю харків'ян Івана Привалова та Володимира Фоміна, а також одесита Олександра Штрауба.

Вже після завершення Всеукраїнської спартакиади 1927 року ВРФК УРСР, не плануючи ніяких матчів на рівні збірної України, затвердила склади першої та другої збірних республіки. До цих складів було включено:

Перша збірна: **Москвін** (Одеса) — **К.Фомін** (Харків), **Чистов** (Одеса) — **Привалов** (Харків), **В.Фомін** (Харків), **Семенов** (Харків) — **Михлін** (Одеса), **Штрауб** (Одеса), **Кротов** (Харків), **Мищенко** (Харків), **Шпаковський** (Харків). Капітаном першої збірної було призначено **Костянтина Фоміна**.

Друга збірна: **Белодід** (Кадіївка) — **Філіпов** (Дніпропетровськ), **Будаков** (Миколаїв) — **Грушин** (Миколаїв), **Піонтковський** (Одеса), **Навальєв** (Сталіно) — **Печений** (Миколаїв), **Сердюк** (Миколаїв), **Г.Полегенький** (Миколаїв), **Кондратенко** (Миколаїв), **Малхасов** (Одеса). Капітаном другої збірної було призначено **Григорія Полегенького**.

Було навіть визначено й запасний склад збірних: **Кравченко** (Харків), **Денисов** (Миколаїв), **Цофнас** (Миколаїв), **Гичкин** (Миколаїв), **Павлов** (Дніпропетровськ) і **Губарєв** (Харків).

Все ж після затвердження цих складів збірних у Харкові 2 вересня було проведено товариський матч збірної України зі збіркою Харкова, та збірна знову прогала краще зіграним харків'янам — 0:2.

Однак безупинно зростаючі в країні ритми фізкультурного життя мимоволі готували шанувальників спорту до дійсно грандіозної в ті часи події, яка мала широкий міжнародний резонанс — I Всесоюзної спартакиади 1928 року.

Всесоюзна спартакиада 1928 року зіграла особливу роль у розвитку

футболу. В футбольному турнірі спартакиади брали участь не тільки збірні союзних республік СРСР — Російської, Української, Закавказької, Білоруської, Узбецької і Туркменської, а й зарубіжні команди робітничих спортивних союзів Англії (BWSF), Уругваю (FRD), Фінляндії (збірна гравців виключених з TUL) та Швейцарії (SATSV). Одночасно розігрувався й чемпіонат СРСР з футболу, знову серед збірних союзних республік (чемпіоном СРСР проголошувалася команда, яка посіла найкраще місце на Спартакіаді). За задумкою організаторів, ці змагання мали своєю масштабністю перевищити усі спортивні заходи, які проходилися до цього часу, — міжнародні Олімпіади робітників-спортсменів країн Заходу й навіть Олімпійські ігри.

Цій спартакіаді передували попередні старты в кожній із шести республік СРСР. Були проведені вони і в УРСР у вигляді численних змагань футбольних колективів у 41 окрузі УРСР, які завершилися матчами Спартакіади УРСР, де чемпіонами України вчергове стали харків'яни. Одразу ж після закінчення чемпіонату була зроблена спроба сформувати збірну команду України. Усіх гравців, які відзначилися, розбили на дві команди, і 31 липня в Харкові був проведений контрольний матч між першим і другим складами збірної УРСР.

Але гра пройшла мляво, й перший склад збірної переміг у другого з мінімальним рахунком — 1:0.

Визначити найкращих з тих, що грали в цьому матчі, було майже неможливо, до того ж відбором займалося харківське керівництво футболом у республіці. Однак все ж склад збірної України був визначений. Відомо, що до нього був зарахований миколаївець Михайло Печений, а серед запасних були миколаївці Войтенко, Полегенький і Грушин. Відбувся й тренувальний матч у Харкові на стадіоні "Металіст" збіркою УРСР зі збіркою Харкова, який цього разу закінчився нічиєю — 2:2. Замість гравця збірної Печеного грав його земляк Г.Полегенький. До того ж вже на восьмій хвилині було травмовано Привалова, і замість нього вийшов ще один миколаївець — Грушин. Рахунок у матчі відкрив на 30-й хвилині Полегенький, а в другому таймі на 55-й хвилині його зрівняв харків'янин Алфьоров. Він же потім вивів збірну Харкова вперед, але одесит Штрауб все ж зрівняв рахунок у матчі.

4 серпня збірну України знову зібрали й знову перевірили на збірній Харкова. Цього разу склад збірної УРСР виглядав наступним чином: Москвін (Одеса) — Бугаков (Миколаїв), Алпатов (Дніпропетровськ) — Плохих (Горлівка), Грушин (Миколаїв), Лабадаш (Дніпропетровськ) — Печений (Миколаїв), Сердюк (Миколаїв), Полегенький (Миколаїв), Кондратенко (Миколаїв), Штрауб (Одеса). У запасі було ще три миколаївці — Денисов, Дергаченко та Гичкин, а також Терентьев з Горлівки. Як і 1924 року, збірна Української РСР була майже повністю сформована з футболістів столиці України. Незадоволеним таким рішенням не було, тому що усі добре розуміли необхідність фактору зіграності, а не грати новий склад, на жаль, просто не було часу.

Спробували вже перед самим від'їздом до Москви переглянути ще раз збірну УРСР (без харків'ян) 8 серпня в Харкові на стадіоні "Металіст" у матчі зі збіркою Федерації Червоного спорту (Federacion Rosa del Deporte) Уругваю, що вперше гостювала в СРСР. Однак вона прогала технічним латиноамериканцям з рахунком 1:2. Звичайно, результат цього матчу не задовольнив футбольне керівництво в УРСР, і наступного дня все ж на поле з тим самим суперником випустили "чисту" збірну Харкова. Вона була дуже добре зіграна й без проблем розгромила уругвайців — 6:0. Тому ще раз усі переконалися, що доведеться

сформувати збірну знову, тільки з гравців Харкова. Щоправда, до її складу було включено як запасного воротаря одесита Москвіна. Це щодо основного складу команди, яка вирушила до Москви. Він мав такий вигляд: **Роман Норов, Серафим Москвін — Костянтин Фомін, Іван Кладько — Іван Привалов, Володимир Фомін, Микола Фомін, Петро Семенов — Іван Володимирський, Олександр Шпаковський, Петро Мищенко, Яків Алфьоров, Євген Губарєв, Микола Кротов**. У заявці збірної УРСР були також півзахисник Микола Капустин (Харків) і нападаючі Олександр Штрауб (Одеса) та Григорій Полегенький (Миколаїв). А також серед кандидатів до цієї збірної (вони, однак, до Москви не поїхали) були: захисник Алпатов (Дніпропетровськ), півзахисник Плохих (Горлівка) та нападаючий Анатолій Лесной (Харків).

А 12 серпня в Москві на Червоній площі відбулось відкриття Всесоюзної Спартакіади. Однак футбольний турнір Спартакіади, який розпочався на день раніше — 11 серпня, спочатку розігрувався за планом з участю ще й 12 регіонів РРФСР. І в той день збірна УРСР провела свій перший матч у рамках Спартакіади (1/16 фіналу) зі збіркою Північного району РРФСР і перемогла її абсолютно без напруження з дуже великим рахунком — 13:1. Потім у 1/8 фіналу жереб звів збірну команду УРСР з командою Уругваю. Таким чином, це був вже другий матч цих збірних у цьому році. 13 серпня українські футболісти переграли уругвайців, цього разу в Москві, на стадіоні ММРПС — 3:2 в присутності 25 000 глядачів. Першими гол забili українці, але дуже швидко рахунок зрівнявся. Перший тайм закінчився перемогою збірної УРСР — 3:1, а в другому таймі уругвайці змогли відіграти лише один гол. При цьому рахунок гра набула надмірно грубого характеру з обох сторін — навіть двічі викликали лікаря на поле, але він обидва рази констатував симуляцію — як уругвайського, так і українського футболіста. Судив цей матч лєнінградєць Фєпонов, і на його дії на полі уругвайської команди було направлено протест. Однак суддєвська колегія протест не задовольнила через його необґрунтованість, а Оргкомітет спартакіади визнав усі рішення судді правильними.

Після цих матчів представники команд союзних республік виступили з заявою, ініційованою грузинською групою делегації Закавказзя, суть якої зводилася до того, що на Всесоюзній спартакіаді повинні змагатися команди республік СРСР і РРФСР має бути представлена єдиною збіркою, а не збірними 12-ти її регіонів, включаючи окремі збірні Москви й Ленінграда. Росії пропонувалось провести свою першість і визначитися зі збіркою своєї федеративної республіки. При цьому було дозволено цій збірній одразу взяти участь у фіналі спартакіади (і, звичайно, чемпіонату СРСР). Усі учасники, в тому числі й РРФСР, шляхетно з цим погодилися. Результати вже проведених матчів телеграмою Оргкомітету Спартакіади 14 серпня були анульовані (вірніше, матчі були визнані товариськими), і все розпочалося спочатку — по знову розробленій сітці змагань.

Емблема збірної УРСР 1928 р.

УСІ ДІЙОВІ ОСОБИ

1. "ДИНАМО" (Київ) — 31 футболіст (16 легіонерів) Середній вік — 25,2 року

Станіслав Богущ	25.10.83	20	10п	1
Олександр Шовковський	02.01.75	10	9п	
Олександр Алієв	03.02.85	26	13(3)	5
Малхаз Асатіані (Грузія)	04.08.81	11		
Ісмаель Бангура (Гвінея)	02.01.85	26	13(1)	4
Бетао (Бразилія)	11.11.83	24		1
Огнен Вукосевич (Хорватія)	20.12.83	27	2	5
Гільєрме (Бразилія)	22.10.88	2	3	
Тиберіу Гоане (Румунія)	18.06.81	21	9	2
Олег Гусєв	25.04.83	9		
Папа Діакате (Сенегал/Франція)	21.06.84	13	1	2(1)
Олег Допілка	12.03.86	1		
Бадр Ель Каддурі (Марокко)	31.01.81	23	1	7
Роман Єременко (Фінляндія/Росія)	19.03.87	19	1	3
Роман Зозуля	17.11.89	11	1(1)	3
Карлос Корреа (Бразилія)	29.12.80	11	1	
Артем Кравець	03.06.89	12	4	
Сергій Кравченко	24.04.83	9	1	1
Віталій Мандзюк	24.01.86	6		
Тарас Михалик	28.10.83	18	2	5
Артем Милевський	12.01.85	24	10(1)	7
Микола Морозюк	17.01.88	5		1
Андрій Несмачний	28.02.79	22	2	
Мілош Нінкович (Сербія)	25.12.84	20	5	1
Олександр Романчук	21.10.84	5		1
Горан Саблич (Хорватія)	04.08.79	7		1
Франк Теміле (Нігерія)	15.07.90	1		
Флорін Чернат (Румунія)	10.05.80	3	1	
Максим Шацьких (Узбекистан)	30.08.78	6		
Айїла Юссуф (Нігерія)	04.11.84	11		
Андрій Ярмоленко	23.10.89	10		2
Автогол: Андрій Соколенко (ФК "Харків").				
Тренер: Юрій Сьомін (Росія, 11.05.47).				

2. "ШАХТАР" (Донецьк) — 28 (13) Середній вік — 25,4 року

Андрій П'ятов	28.06.84	24	11п	
Рустам Худжамов	05.10.82	6	5п	
Луїс Адріано (Бразилія)	12.04.87	12	4	2
Брандау (Бразилія)	16.06.80	12	5(1)	5(1)
Вілліан (Бразилія)	09.08.88	29	5	1
Олексій Гай	06.11.82	16	2	
Олександр Гладкий	24.08.87	26	4	2
Ігор Дуляй (Сербія)	29.10.79	13	1	1
Володимир Єзерський	15.11.76	8		
Жадсон (Бразилія)	05.10.84	26	1	2(2)
Ілсіньо (Бразилія)	12.10.85	13	1	2
Микола Іщенко	09.03.83	13		1
Нері Кастильо (Мексика)	13.06.84	4	1	
Костянтин Кравченко	24.09.86	6		
Олександр Кучер	22.10.82	15		1
Маріуш Левандовський (Польща)	18.05.79	16	1	
Марсело Морено (Болівія)	18.06.87	14	2	
Олексій Полянський	12.04.86	3		
Разван Рац (Румунія)	26.05.81	17		
Євген Селезньов	20.07.85	26	7	3
Даріо Срна (Хорватія)	01.05.82	25	4	5
Артем Федецький	26.04.85	5	1	3
Фернандіньо (Бразилія)	04.05.85	21	5(3)	4(1)
Руслан Фомін	02.03.86	2		
Томаш Хюбшман (Чехія)	04.09.81	22	1	2
Дмитро Чигринський	07.11.86	23	1	4
Олександр Чижов	10.08.86	9		1
В'ячеслав Шевчук	13.05.79	14		
Автогол: В'ячеслав Чечер ("Металург" Д).				
Тренер: Мирча Луческу (Румунія, 29.06.45).				

3. "МЕТАЛІСТ" (Харків) — 29 (11) Середній вік — 26,6 року

Ігор Бажан	02.12.81	7	6п	
Олександр Горяїнов	29.06.75	23	19п	3
Вальтер Асєведо (Аргентина)	16.02.86	12		2
Олександр Бабич	15.02.79	2		
Сергій Барилко	05.01.87	3		
Андрій Березовчук	16.04.81	9	1	1
Віталій Бордіян (Молдова)	11.08.84	27	1	2
Роман Бутенко	30.03.80	1		
Сергій Валяєв	16.09.78	26	2	5
Северин Ганчарчик (Польща)	22.11.81	23	2	6
Марко Девич	27.10.83	24	8(2)	3(1)
Коельо Джексон (Бразилія)	28.02.86	23	11(1)	4
Абдулайе ДжирЕ (Кот д'Івуар)	28.02.81	1		
Едмар (Бразилія)	16.06.80	27	4	7
Венанс Зеє (Кот д'Івуар)	17.06.81	14	1	
Андрій Конюшенко	02.04.77	15	1	1
Олексій Курилов	24.04.88	2		
Джонатан Майдана (Аргентина)	29.07.85	20		1
Мілан Обрадович (Сербія)	03.08.77	28	5(1)	6(1)
Денис Олійник	16.06.87	12		
Папа Гуйє (Сенегал)	07.06.84	25		3(1)

Антон Поступаленко	28.08.88	6		1
Олександр Рикун	06.05.78	18		
Євген Селін	09.05.88	2		
Дмитро Семочко	25.01.79	9		
Валентин Слюсар	15.09.77	29	3	7
Олександр Тришович (Сербія)	25.11.83	14	1	
Руслан Фомін	02.03.86	14	3	2(1)
Максим Яхно	03.04.88	1		
Автогол: Павло Ксьонз ("Іллічівець").				
Тренер: Мирон Маркевич (01.02.51).				

4. "МЕТАЛУРГ" (Донецьк) — 29 (15) Середній вік — 27,2 року

Дмитро Воробійов	27.08.77	7	4п	1
Владімір Дишленкович (Сербія)	02.07.81	24	23п	1(1)
Арарат Аракелян (Вірменія)	01.02.84	14	1	2
Андрій Березовчук	16.04.81	11		3
Сергій Білосор	15.07.79	17		3
Вільям Боавентура (Бразилія)	14.02.80	17		1
Олександр Воловик	28.10.85	12		3
Жоао Гонсалвеш (Шина) (Португалія)	15.04.82	10		1
Сергій Даниловський	20.08.81	18	2	
Олександр Данилов (Білорусь)	10.09.80	1		
Велізар Дімітров (Болгарія)	13.04.79	26	4	3
Олександр Зотов	23.02.75	19	1	2
Віталій Іванко	09.04.92	3		
Еке Санні Кінгслі (Нігерія)	09.09.81	25	2	4
Володимир Коритько (Білорусь)	06.07.79	8		2(1)
Джордж Лазич (Сербія)	18.06.83	7		
Константинос Макридіс (Кіпр)	13.01.82	24	3	5
Самвел Мелконян (Вірменія)	15.03.84	8		
Олег Міщенко	10.10.89	2		
Василь Прийма	10.06.91	3		
Маріо Сержіо (Португалія)	28.07.81	30		3
Олександр Ситник	07.07.84	16	2	2
Чіпріан Танаса (Румунія)	02.02.81	8	3	
Ігор Тимченко	16.01.86	6	1	
Сергій Ткаченко	10.02.79	19	1	4
Фабіньо (Бразилія)	26.02.82	11	1	
Рикардо Фернандеш (Португалія)	21.04.78	27	8(6)	7(1)
В'ячеслав Чечер	15.12.80	23	4	4(1)
Сергій Шищенко	13.01.76	21	1	1
Тренер: Нікола Костов (Болгарія, 02.07.63).				

5. "ВОРСКЛА" (Полтава) — 23 (7) Середній вік — 25,5 року

Сергій Величко	09.08.76	2	2п	
Сергій Долганський	15.09.74	28	24п	2
Роман Безус	26.09.90	1		
Андрій Бойко	27.04.81	7	1	1
Денис Главина (Хорватія)	03.03.86	25		3(2)
Арменд Даллку (Албанія)	16.06.83	28		7(1)
Філіп Деспотовський (Македонія)	18.11.82	26	1	3
Саша Джуричич (Хорватія)	01.08.79	3	1	1
Дмитро Єсин	15.04.80	27	2	
Сергій Кравченко	24.04.83	17	4	1
Олег Красноперов	25.07.80	28		6
Денис Кулаков	01.05.86	26	1	5
Роман Локтіонов	18.10.86	8		
Йован Маркоський (Югославія)	23.06.80	28	6	5
Геннадій Медведєв	07.02.75	23		1
Євген Песков	22.09.81	1		
Василь Сачко	03.05.75	21	4	
Дебатік Цуррі (Албанія)	28.12.83	28	4	4
Володимир Чеснаков	12.11.88	14		1
Олексій Чичиков	30.09.87	20		
Ахмед Янузі (Сербія)	08.07.88	21	2	4
Григорій Ярмаш	04.01.85	23		5(1)
Костянтин Ярошенко	12.09.86	4	1	
Автоголи: Василь Кобін ("Карпати"), Сергій Білосор ("Металург" Д).				
Тренер: Микола Павлов (20.06.54).				

6. "ДНІПРО" (Дніпропетровськ) — 38 (15) Середній вік — 25,4 року

Євген Боровик	02.03.85	11	9п	(1)
Антон Каніболоцький	16.05.88	2	2п	
В'ячеслав Кернозенко	04.06.76	8	7п	1
Максим Старцев	20.01.80	10	7п	
Едуардо Алсідеш (Бразилія)	13.03.85	10		1
Денис Андрієнко	12.04.80	1		
Младен Бартулович (Хорватія)	05.10.86	4		
Олексій Белик	15.02.81	18	4	4
Андрій Воробей	29.11.78	21	5	2
Володимир Гоменюк	19.07.85	13	4	1
Бека Гоциридзе (Грузія)	17.08.88	3		
Олександр Грицай	30.09.77	2		
Ролан Гусєв (Росія)	17.09.77	4		
Де Олівейра Давідсон (Бразилія)	18.07.81	7		1
Віталій Денисов (Узбекистан)	23.02.87	22	1	
Андрій Єщенко (Росія)	09.02.84	6		1
Віталій Каверін	04.09.90	4		

Максим Калиниченко	26.01.79	25	5	3(1)
Джаба Канкава (Грузія)	18.03.86	3		1(1)
Сергій Корнієнко (Білорусь)	14.06.83	4	1	1
Артур Карноза	02.08.90	3		
Лінас Климавичюс (Литва)	10.04.89	1		1
Євген Коноплянка	29.09.89	12		
Віталій Лисицький	16.04.82	26	3	3
Ігор Лоло (Кот д'Івуар)	22.07.82	2		
Дмитро Льопа	23.11.88	15	1	3
Йонуц Мазилу (Румунія)	09.02.82	1		
Сергій Назаренко	16.02.80	29	5(1)	3
Максим Пашаєв	04.01.88	17		2
Руслан Ротань	29.10.81	26	3	6
Андрій Русол	16.01.83	27	1	4
Сергій Самодін (Росія)	14.02.85	8		
В'ячеслав Сердюк	28.01.85	8		1
Осмар Феррейра (Аргентина)	09.01.83	14		1
Маріо Холєк (Чехія)	28.10.86	19		3
Євген Шахов	30.11.90	9	1	
Олег Шелєєв	05.11.76	7		2
Богдан Шершун	14.05.81	6		1
Тренери: Олег Протасов (04.02.64) — 6 матчів, Володимир Безсонов (01.03.58) — 24.				

7. "МЕТАЛУРГ" (Запоріжжя) — 31 (7) Середній вік — 23,3 року

Дмитро Безотосний	15.11.83	2	3п	
Станіслав Богущ	25.10.83	1	0п	1
Володимир Жук	30.05.86	13	15п	1
Віталій Постранський	02.08.77	15	12п	
Майкл Алозі (Нігерія)	16.10.86	21	3	2
Володимир Аржанов	29.11.85	26	3	4
Нікола Василевич (Сербія)	19.12.83	5		1
Віталій Вернидуб	17.10.87	29	1	3
Максим Воробей	27.02.91	2		
Антон Гай	25.02.86	1		
Олексій Годін	02.02.83	26	6	6
Євген Задоя	05.01.91	1		
Тарас Кабанов	23.01.81	4		
Міндаугас Калонас (Литва)	28.02.84	11	1	1
Артур Каськов	18.11.91	4	2	
Максим Кривий	18.05.88	3		
Сергій Кривцов	15.03.91	17		2
Тарас Лазарович	22.04.82	11		1
Дмитро Невмивака	19.03.84	29	4	6
Андрій Нестеров	02.07.90	3		
Євген Опанасенко	25.08.90	10		
Драган Перишич (Сербія)	27.10.79	9	1	1
Євген Пісоцький	22.04.87	12		1
Володимир Польовий	28.07.85	28		4
Сергій Рудика	14.06.88	16		1
Артем Семененко	02.09.88	2		
Сергій Силуєк	05.06.85	24	5(1)	6
Тарас Степаненко	08.08.89	29		7
Тейку (Камерун)	23.06.90	10	1	2
Ян Тигорєв (Білорусь)	10.03.84	26		5
Артем Челядинський (Білорусь)	29.12.77	15	1	5
Автогол: Ігор Лоло ("Дніпро").				
Тренери: Анатолій Чанцев (20.02.58) — 17, Олег Лутков (15.02.66) — 13.				

8. "ТАВРІЯ" (Симферополь) — 35 (11) Середній вік — 27,5 року

Олександр Бандура	30.05.86	5	8п	
Андрій Дикань	16.07.77	12	22п	1
Максим Старцев	20.01.80	12	12п	1
Саша Тодич (Сербія)	26.03.74	1	3п	
Відас Алундеріс (Литва)	27.03.79	8		2
Олександр Артеменко	19.01.87	4	1	
Матвій Бобаль	27.05.84	8		1
Андрій Бойко	27.04.81	2		
Володимир Бурдулі (Грузія)	26.10.80	2		
Ілля Галюза	16.11.79	28	3	4 (1)
Васіл Гігіадзе (Грузія)	03.06.77	19	1	
Денис Голайдо	03.06.84	25		3
Володимир Гоменюк	19.07.85	17	2	2
Кирило Давидов	06.11.88	1		
Саша Джуричич (Хорватія)	01.08.79	10		2
Лучіан Добре (Румунія)	25.09.78	2		
Андрій Донець	03.01.81	7	1	
Андрій Зборовський	25.02.86	19		
Лакі Ідахор (Нігерія)	30.08.80	26	7	2
Тарас Ільницький	04.03.83	9		
Андріус Йокшас (Литва)	12.01.79	15		3
Олександр Казанюк	04.01.78	10		1
Олег Карамушка	30.04.84	9		2
Олександр Ковпак	02.02.83	28	17(6)	
Андрій Корнєв	01.11.78	11		2
Володимир Коробка	22.07.89	1		
Желько Любенович (Сербія)	09.07.81	29	5	5
Слободан Маркович (Сербія)	09.11.78	18	1	3
Антон Монахов	31.01.82	13	2	3
Дмитро Назаров	03.08.77	10		2

В'ячеслав Свидерський	01.01.79	5		
Сергій Ференчак	27.04.84	6	1	
Максим Фещук	25.11.85	7		
Павел Хайдучек (Польща)	17.05.82	21	1	4
Євген Шмаков	07.06.85	5	1	
Тренери: Михайло Фоменко (19.09.48) — 9, Сергій Пучков (17.04.62) — 21.				

9. "КАРПАТИ" (Львів) — 25 (5)**Середній вік — 23,7 року**

Андрій Новак	06.12.88	1	4п	
Всеволод Романенко	24.03.77	29	35п	1
Володимир Бідловський	31.05.88	3		
Самсон Годвин (Нігерія)	11.11.83	14		3 (1)
Олег Голодюк	02.01.88	18	1	2 (1)
Андрій Гурський	30.08.88	1		1
Олександр Гурулі (Грузія)	09.11.85	22	1	3
Олег Женьох	22.03.87	1		
Сергій Зеньов (Естонія)	20.04.89	28	1	2
Василь Кобин	24.05.85	28	3	3 (1)
Денис Кожанов	13.06.87	24	5	1
Михайло Кополовець	29.01.84	22	1	4
Сергій Кузнецов	31.08.82	23	10	1
Іван Мілошевич (Сербія)	03.11.84	24		4
Ігор Ощипко	25.10.85	29	2(1)	5
Тарас Петрівський	03.02.84	20		3
Сергій Пшеничний	19.11.81	28	2	2
Андрій Сагайдак	02.01.89	1		
Євген Тарасенко	03.03.83	4	1	
Андрій Ткачук	18.11.87	26		4
Неманья Тубич (Сербія)	08.04.84	13		2
Володимир Федорів	29.07.85	15		3
Максим Фещук	25.11.85	11	1(1)	
Юрій Фурта	31.05.88	5	1	
Ігор Худоб'як	20.02.85	29	4	3
Тренер: Олег Кононов (Білорусь, 23.03.66).				

10. "ЧОРНОМОРЕЦЬ" (Одеса) — 39 (11)**Середній вік — 26,8 року**

Сергій Приходько (Росія)	09.05.84	1	0п	
Віталій Руденко	26.01.81	7	7п	
Євген Ширяєв	22.02.84	23	35п	
Олександр Бабич	15.02.79	5	1	
Віталій Балашов	07.02.91	2		
Максим Белецький	07.01.80	26		3
Володимир Бондаренко	06.07.81	9	2	1
Рінар Валєєв	22.08.87	1		
Денис Васін	04.03.89	12	1	1
Себастьян Васкес (Уругвай)	04.11.80	13	3	6
Владислав Вашук	02.01.75	8	1	
Олег Венгліньський	21.03.78	2		1
Пабло Вітті (Аргентина)	09.07.85	5	1	1
Дмитро Владов	12.03.90	6		1
Руслан Гилаєв	07.01.77	6		
Доміан Гіменез (Італія)	26.02.82	13		3
Дмитро Гришко	02.12.85	25		6
Олег Гуменюк	03.05.83	3		1
Паоло Де Ла Аза (Перу)	30.11.83	6		2
Анатолій Діденко	09.06.82	12	5	2
Володимир Коритко (Білорусь)	06.07.79	15	5	4
Андрій Корнєв	01.11.78	10		4
Олександр Косирін	18.06.77	19	8	2
Руслан Левиґа	31.01.83	20	6(1)	1
Євген Луценко	10.11.80	10		
Альваро Мелло (Уругвай)	13.05.79	11		3
Віктор Мельник	11.08.80	23	1	3 (1)
Сергій Мельник	04.09.88	1		
Кахабер Мжаванадзе (Грузія)	02.10.78	9		
Іраклі Модебадзе (Грузія)	04.10.84	1		1
Геннадій Нижегородов (Росія)	07.06.77	16		3
Сергій Нудний	06.10.80	12		2
Сергій Політило	09.01.89	8		
Павло Ребенок	23.07.85	17		
Ігор Силантьєв	03.01.91	2		
Олександр Тришович (Сербія)	25.11.83	4		1 (1)
Сергій Федоров	18.02.75	1		
Олег Шандрук	30.01.83	28		6
Олександр Яценко	24.02.85	13		1
Тренери: Віталій Шевченко (Росія, 02.10.51) — 13, Віктор Гришко (02.11.61) — 17.				

11. "АРСЕНАЛ" (Київ) — 32 (9)**Середній вік — 26,4 року**

Вадим Деонас	25.07.75	2	5п	
Віталій Рева	19.11.74	28	28п	
Алан (Бразилія)	09.12.87	3		
Юрій Беньо	25.04.74	9		2
Сендлей Біто (Голландія)	20.07.83	9		
Андрій Богданов	21.01.90	1		1
Ролан Гусєв (Росія)	17.09.77	8		2
Лаша Джакобіа (Грузія)	20.08.80	10	2	2
Поль Ессолла (Франція)	13.12.81	10		
Євген Євсєєв	16.04.87	29		7
Андрій Єщенко (Росія)	09.02.84	11		1
Жозекар (Бразилія)	18.10.80	20	3(2)	4
Валерій Заваров Валерій	16.08.88	12		
Сергій Закарлюка	17.08.76	25	2(1)	3 (1)
Ярослав Захаревич	24.09.89	1		
Олександр Іващенко	19.02.85	2		
Сергій Кузнецов (Білорусь)	03.11.79	24		2
Володимир Лисенко	20.04.88	22	4	5
Сергій Литовченко	30.01.79	9		2
Йонуц Мазилу (Румунія)	09.02.82	13	4	2

Віталій Мандзюк	24.01.86	15		2
Сергій Матюхін	21.03.80	12	1	1
Іка Мепорія	26.01.89	1		
Денис Олійник	16.06.87	16	5	1
Сергій Півненко	19.10.84	13		2
Андрій Распопов	25.06.78	11		1
Вадим Рибальченко	24.11.88	3		1
Сергій Симоненко	12.06.81	25	3	10 (1)
Артем Старгородський	17.01.82	23		3
Андрій Хомин	02.01.82	26		6
Богдан Шершун	14.05.81	13	2	1
Євген Шмаков	07.06.85	4		
Тренер: Олександр Заваров (26.04.61).				

12. "КРИВБАС" (Кривий Ріг) — 38 (9)**Середній вік — 26,9 року**

Євген Боровик	02.03.85	12	6п	(1)
Євген Дейнеко	15.10.85	1	1п	
Артем Куспій	07.07.81	4	7п	
Артур Лесько (Білорусь)	25.05.84	2	7п	
Іслі Хіді (Албанія)	15.10.80	12	15п	1
Денис Андрієнко	12.04.80	9		
Костянтин Балабанов	13.08.82	10		1 (1)
Младен Бартулович (Хорватія)	05.10.86	16	4	6
Андрій Богомазов	15.07.89	5		1
Юрій Буличов	12.10.82	4		
Єрвін Булку (Албанія)	03.03.81	25	2	2
Доріан Бюлюкбаші (Албанія)	08.08.80	26	3(2)	3
Олександр Грановський	11.03.76	21		6
Олександр Грицай	30.09.77	10		(1)
Василь Грицук	21.11.87	1		
Патрік Ібанда (Камерун)	05.09.78	2		
Роман Каракевич	13.11.81	2		1
Сергій Карпенко	19.05.81	9	1	2
Петро Ковальчук	28.05.84	23		3
Руслан Костишин	08.01.77	27	2	5
Олег Котелюх	19.06.79	2		
Олександр Максимов	13.02.85	21	2	4
Сергій Матюхін	21.03.80	3		
Олександр Мелашенко	13.12.78	29	3	1
Сергій Мотуз	06.07.82	22	3	5
Ігор Нагірний	04.06.89	2		
Анатолій Опря	25.11.77	22		
Віталій Павлов	25.06.88	2		1
Павло Пашаєв	04.01.88	10		1
Олександр Радченко	19.07.76	7		1
Ігор Рожков (Білорусь)	24.06.81	14		2 (1)
В'ячеслав Рябов	21.06.89	1		
Василь Сачко	03.05.75	3		(1)
В'ячеслав Сердюк	28.01.85	16		1
Артурс Сілагайліс (Латвія)	03.05.87	5		1
Олександр Шагойко (Білорусь)	27.07.80	18		6
Олег Шеласа	05.11.76	8		3
Віталій Шепетовський (Білорусь)	27.09.83	4		
Автогол: Любомир Гальчук (ФК "Львів").				
Тренер: Олег Таран (11.01.60).				

13. "ЗОРЯ" (Луганськ) — 30 (9)**Середній вік — 25,1 року**

Андрій Комарицький	02.02.82	26	40п	2
Андрій Тлумак	07.03.79	5	5п	
Олексій Антонов	08.05.86	13	3	2
Стефан Бага (Камерун)	14.06.87	18	1	2
Вадим Болохан (Молдова)	15.08.86	19		2
Андрій Гаврюшов	24.09.77	12		2 (1)
Гомес Гарсія (Аргентина)	26.01.84	23		1
Андрій Грінченко	23.01.86	16		4
Паріт Джихані (Албанія)	18.07.83	25	10	1
Анатолій Діденко	09.06.82	11	1	
Тарас Дурай	31.07.84	10		1
Олег Єрмак	09.03.86	11		
Жуніор (Бразилія)	20.09.78	14	4	1
Микита Каменюха	03.06.85	30		3
Сергій Колесниченко	23.01.87	13		5
Ігор Коротецький	13.09.87	9		3
Василь Костюк	09.02.89	4		
Олексій Курилов	24.04.88	9	2	2
Дмитро Молдован	31.03.87	7		1
Колінз Нґаха (Камерун)	26.09.81	1	1	
Харрісон Омоко (Нігерія)	12.12.81	24		5 (1)
Олександр Половков	04.10.79	5		
Мірко Райчевич (Чорногорія)	22.03.82	29	2	2
Ігор Сікорський	29.07.88	5		
Сергій Симінін	09.10.87	1		
Ігор Скоба	21.05.82	13	1	1
Дмитро Ховбоша	05.02.89	1		
Олексій Храмцов	08.11.75	11		
Георгій Цимакурідзе (Грузія)	10.11.83	25	2(2)	6
Сергій Шевчук	18.06.85	22	1	4

Автогол: Павел Хайдучек ("Таврія").**Тренери:** Анатолій Волобуєв (16.06.1953) — 28, Юрій Дудник (26.09.68) — 2.**14. "ІЛЛІЧІВЕЦЬ" (Маріуполь) — 29 (7)****Середній вік — 25,2 року**

Андрій Глущенко	18.03.74	8	11п	1
Ігор Шуковцев	13.07.71	22	43п	1
Павло Беганський (Білорусь)	09.01.81	14	2	3
Дмитро Воробей	10.05.85	27	5(1)	1 0
Андрій Григорик	31.03.88	6		2
Артур Западні	04.06.90	1		
Олександр Іващенко	19.02.85	9	2	1
Ерік Камдем Камдем (Камерун)	24.02.83	22		2

Микола Кашевський (Білорусь)	05.10.80	22	4	4
Олександр Кечеджі	04.11.89	4		
Павло Кирильчик (Білорусь)	04.01.81	28		6 (1)
Ігор Коротецький	13.09.87	10		
Рожеріо Корреа (Бразилія)	03.01.79	1		
Іван Кривошесенко	11.05.84	27	6(5)	1
Павло Ксьонз	02.01.87	6		
Ліма (Бразилія)	17.05.86	17	2	(1)
Вадим Мельник	16.05.80	21	2	3
Ігор Мельник	05.03.83	9	1	
Валентин Нефедов (Росія)	23.02.82	20		3
Андрій Оберемко	18.03.84	23	2	4
Олексій Полянський	12.04.86	4		
Руслан Романов	02.02.89	1		
Артем Савін	20.01.81	19		4
Олександр Ситник	02.01.85	16	1	1
Руслан Соляник	08.08.84	15		2
Ігор Тищенко	11.05.89	3		1
Артем Чорний	23.10.89	2		1
Ігор Чучман	15.02.85	30		3
Костянтин Ярошенко	12.09.86	17	3(1)	2
Автогол: Тарас Михалик ("Динамо").				
Тренери: Олександр Іщенко (03.09.53) — 7, Ілля Близнюк (28.07.73) — 23.				

15. ФК "ЛЬВІВ" (Львів) — 29**Середній вік — 24,4 року**

Мар'ян Марущак	10.05.79	23	29п	(1)
Андрій Радь	16.03.88	6	5п	
Юрій Шевчук	06.05.85	2	5п	
Борис Баранець	22.07.86	29	2	5
Григорій Баранець	22.07.86	23	3(1)	3 (1)
Владислав Вашук	02.01.75	11	2(1)	2
Любомир Гальчук	18.09.81	15		2
Дмитро Гордієнко	02.03.83	12	1	
Андрій Даньків	23.01.87	10		3
Олександр Жданов	27.05.84	28		4
Дмитро Зозуля	09.06.88	10		2
Ігор Ільків	15.03.85	15	1	3
Ярема Каваців	10.02.86	8		3
Анатолій Кицута	22.12.85	18		2
Михайло Козак	20.01.91	4		
Іван Котенко	28.04.85	8		

ЯПОНІЯ, АВСТРАЛІЯ ТА ПІВДЕННА КОРЕЯ ІДУТЬ НА МУНДІАЛЬ

КОНКАКАФ 5 ТУР

Тринідад і Тобаго — Коста-Ріка — 2:3 (1:1).

Голи: Саборіо (41), Самуель (63) — Едвардс (30) Боргес (52, 69).

США — Гондурас — 2:1 (1:0).

Голи: Донован (43 пен.), Бока-негра (68) — Костлі (4).

Сальвадор — Мексика — 2:1 (1:0).

Голи: Х. Мартінес (11), Квінтані-лья (85, пен.) — Бланко (71 пен.).

Становище команд: Коста-Ріка — 12 (5), США — 10 (5), Сальвадор — 5 (4), Гондурас — 4 (4), Мексика — 3 (4), Тринідад і Тобаго — 2 (4).

АЗІЯ

8 ТУР ГРУПА 1

Узбекистан — Японія — 0:1 (0:1)

Гол: Оказаки (9)

Вилучення: Хасебе (90, Я)

Катар — Австралія — 0:0.

Становище команд: Японія, Австралія — 14 (6), Бахрейн — 7 (6), Катар — 5 (7), Узбекистан — 4 (7)

ГРУПА 2

Північна Корея — Іран — 0:0.

ОАЕ — Південна Корея — 0:2 (0:2).

Голи: Пак Чу Юн (5), Кі Сун Ен (37).

Вилучення: Саєд (90, 0).

Становище команд: Південна Корея — 14 (6), Північна Корея — 11 (7), Саудівська Аравія — 10 (6), Іран — 7 (6), ОАЕ — 1 (7).

АФРИКА

2 ТУР ГРУПА "А"

Габон — Того — 3:0 (1:0).

Голи: Екель (11), Мейє (56), Бру (83).

Вилучення: Доссеві (40, Т).

Камерун — Марокко — 0:0.

Становище команд: Габон — 6 (2), Того — 3 (2), Марокко, Камерун — 1 (2).

ГРУПА "В"

Туніс — Мозамбик — 2:0 (1:0).

Голи: Бен Яхія (21), Даррагі (90).

Нігерія — Кенія — 3:0 (1:0)

Голи: Уче (2), Обінна (73 пен., 79).

Становище команд: Туніс — 6 (2), Нігерія — 4 (2), Мозамбик — 1 (2), Кенія — 0 (2).

ГРУПА "С"

Замбія — Руанда — 1:0 (0:0).

Гол: Калаба (79).

Алжир — Єгипет — 3:1 (0:0).

Голи: Матмур (60), Геззал (64), Джеббур (77) — Абутріка (87).

Становище команд: Замбія, Алжир — 4 (2), Єгипет, Руанда — 1 (2).

ГРУПА "D"

Бенін — Судан — 1:0 (1:0)

Гол: Омотойоссі (19).

Малі — Гана — 0:2 (0:0).

Голи: Асамоа (67), Амоа (79).

Становище команд: Гана — 6 (2), Бенін — 3 (2), Судан, Малі — 1 (2)

Луїс Фабіано хоче в Тамбов. Вірніше, до ПАР.

ГРУПА "Е"

Малаві — Буркіна-Фасо — 0:1 (0:0).

Гол: Даган (70).

Гвінея — Кот д'Івуар — 1:2 (0:1)

Голи: С. Бангура (65) — Бакарі Конє (45), Ромарік (72).

Становище команд: Буркіна-Фасо, Кот д'Івуар — 6 (2), Гвінея, Малаві — 0 (2).

ПІВДЕННА АМЕРИКА

Болівія — Венесуела — 0:1 (0:1).

Болівія: Аріас, А.Рейєс, Рівєро, Л.Рейєс, Кабрера (Ясеротте, 45), Р.Гарсія (Алварес, 77), Вака (Ескобар, 63), Хойос, Ралдес, Да Роса, Марсело Морено.

Венесуела: Ромо, Боада, Пезосо, Веласкес, Флорес, Йегуєс, Х.Гарсія (Рондон, 70), Мальдонадо, Пена (Фернандес, 56), Сейжас, Ді Джорджи.

Гол: Рівєро (33, автогол).

На 29-й хвилині **Марсело Морено** не реалізував пенальті

Вилучення: Марсело Морено (80), Л.Рейєс (90).

Склад гостей в цій грі здивував

— в Ла Пас приїхали зовсім юні футболісти, яким, щоправда, дали цілих три тижні, щоб освоїтися на висоті. І це принесло свої плоди. На 32-й хвилині матчу простріл Луїса Сейхаса на автогол перетворив захисник болівійців Рональд Рівєро. Жахливої якості газон не дозволив командам розраховувати на більше. Втім, зауважу, що ще до автогола відмінний шанс був у Марсело Морено, але він не реалізував пенальті. На додаток экс-graveць "Шахтаря" заробив

гукнувся Жуан, який на мить випередив Вієру й подвоїв рахунок. Треба сказати, що моменти в уругвайців були, ось тільки використати їх вони не змогли. Форлан бив поруч зі стійкою Гомеса, а Годін після розіграшу кутового відправив м'яч вище поперечини. Статистика ударів після матчу однозначно свідчила на користь господарів — 16:10, а ось рахунок, як на дріжджах, зростає на користь гостей.

У другому таймі Луїс Фабіано після багатогодової комбінації увігнав м'яч у ближню "дев'ятку" дворазових чемпіонів світу. Знову Вієра робив, незрозуміло що — технічна помилка наявна: безглуздо було сидати в такій ситуації. Закінчив розгром принципового суперника Кака. Годін завалив його в штрафній, а хавбек "Мілана" не пожалів бідлашного Вієру. Приголомшлива перемога підопічних Дунгі вивела їх на першу сходинку таблиці з 24 очками. До речі, 33 роки Бразилія не перемагала Уругвай на її полі — ось така стародавня серія була зруйнована.

Аргентина — Колумбія — 1:0 (1:0).

Аргентина: Андухар, Діас, Гаго (Занетті, 45), Хейнце, Демікеліс, Мессі, Тевес (Бурдіссо, 84), Маскерано, Агуєро (Дієго Міліто, 41), Гутьєррес, Верон.

Колумбія: Оспина, Йепес, Марин (Рамос, 66), Варгас, Армеро (Кінтеро, 82), Гарсія (Родальєга, 73), Гуарін, Переа, Сапата, Цунига, Рентерія.

Гол: Діас (56).

Підопічні Марадони лише в другому таймі змогли переламати хід гри на свою користь. За те, що вони не пропустили в першому таймі, спасибі дебютантові збірної кіперу "Естудіантеса" Маріано Андухару, який здорово попрацював, парируючи удари колумбійських форвардів. Після перерви спочатку Лео Мессі з штрафного завдав удару в поперечину, а потім оборонець "Хетафе" Діас все-таки забив після подачі кутового у виконанні Верона. Був момент і в капітана Аргентини Хав'єра Маскерано, але з його ударом вправся Оспина. Що ж до колумбійців, то Рентерія й Гарсія грали активно, але не більше. В другій половині гри Андухар відпочивав.

Парагвай — Чилі — 0:2 (0:1).

Парагвай: Вільяр, Маркос Касерес, Каніса, Хуліо Сесар Касерес, Кардосо (Бенітес, 60), Баррето

(Мартінес, 48), Вера (Ледесма, 58), Мансур, Віктор Касерес, Ріверос, Вальдес.

Чилі: Омар Браво, Понсе, Кармона, Санчес (Орельяна, 83), Суазо (Мансілья, 72), Марк Гонсалес (Мільяр, 45+1), Естрада, Фернандес, Бесужур, Медель, Яра.

Голи: Фернандес (13), Суазо (50).

Парагвай не зміг втриматися на першому місці й дозволив надогнати себе Бразилії, поступившись Чилі. Вже на 13-й хвилині представник "Вільярреала" Матіас Фернандес завдав точного удару з лінії штрафної в нижній кут, а в другому таймі Умберто Суазо головою замкнув подачу зліва після невпевненої гри на виході Вільєра. В Парагвая найнебезпечніший момент був у Вальдеса — він бив головою, але м'яч з лінії воріт виніс Медель. Чилійці, таким чином, продовжують серію дуже вдалий виступів — колектив Марсело Бьєлси всього на один пункт відстає від лідерів відбірного турніру.

Перу — Еквадор — 1:2 (0:1).

Перу: Фернандес, Родригес, Вільчес, Замбрано, Варгас, Торрес (Бальон, 80), Герреро, Рамірес (Меріно, 45+1), Прадо (Санчес, 72), Де Ла Аса, Фано.

Еквадор: Елісага, Гуагуа, Флейтас, Нобоа, Мендес, Теноріо (Ідальго, 88), Айові, Кастильо, Монтеро (Мінья, 83), Паласіос (Гуеррон, 51), Реаско.

Голи: Варгас (52) — Монтеро (38), Теноріо (59).

Еквадор очікувано здобув перемогу над збірною-аустайдером і за очками наздогнав Уругвай, що йде п'ятим. І тут не обійшлося без гола гравця "Вільярреала" — відзначився юний Джефферсон Монтеро, який відкрив рахунок. Після перерви Варгас ударом із штрафного відновив статус-кво, але через сім хвилин Теноріо головою замкнув подачу "росіянина" Нобоа з глибини поля.

Підготував Михайло РЕЗНИК.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1.Бразилія	13	6	6	1	23-5	24
2.Парагвай	13	7	3	3	19-11	24
3.Чилі	13	7	2	4	19-14	23
4.Аргентина	13	6	4	3	19-13	22
5.Уругвай	13	4	5	4	21-14	17
6.Еквадор	13	4	5	4	16-20	17
7.Венесуела	13	5	1	7	15-22	16
8.Колумбія	13	3	5	5	6-11	14
9.Болівія	13	3	3	7	19-26	12
10.Перу	13	1	4	8	7-28	7

«Український футбол».

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336

Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).

Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку — друкарня, за доставку газети — пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

Адреса редакції: 03047,

м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони редакції:

454-83-03, 454-83-90

Факс: 235-31-52, 454-83-03

Відділ реклами та реалізації:

454-88-91

Електронна пошта — tu@pressa.kiev.ua

Сайт: www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора

Л. О. МАКСИМЕНКО

Черговий по номеру

В. В. БАНЯС

Видруковано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025082.

Індекс 60994.

48200124962198

№ 82 (2181)

